

10

říjen
2011

Košířský farní list

ŘÍJEN

CTNOSTEM SVATÝM MĚ VYUČUJ

Na začátku října slavíme památku našich věrných nebeských přátel – strážných andělů. Letos bude tento den 2. října spojen s 27. nedělí v mezidobí.

K našim věrným ochráncům bychom se měli obracet každý den, vždyť nám už prokázali tolik dobrodiní a jsou stále připraveni v tomto díle lásky pokračovat.

Romano Guardini vyjádřil ve své knize o andělech povzdech nad tím, že dnešní člověk, i věřící, už nemá ke svému andělu žádný vztah. Nauka o andělech už mu vůbec nic neříká. Na tom nic nemění skutečnost, že opět silněji vystupují v poezii a v umění. To však má čistě estetickou povahu.

Pokud se ponoříme do Božího zjevení, zjistíme, jak mocnými a nádhernými bytostmi jsou tito duchové, kteří rozechvívají srdce a připomínají Boží blízkost. Zjevují se často se slovy: „Nebojte se!“ To však znamená, že zprvu budí bázeň a sami musí dodávat sílu, abychom unesli jejich přítomnost.

Andělé jsou především poslové v dějinách spásy, jejich středem je život Pána Ježíše. Vzpomeňme na zvěstování Kristova vtělení, zjevení pastýřům při jeho narození, pokyny Josefovi, jak si počínat v těžko řešitelných situacích, přítomnost andělů při pokušení Páně na poušti, jejich služba ve smrtelné úzkosti Páně v Getsemanech i ráno po zmrtvýchvstání u prázdného hrobu.

Plnění těchto nejdůležitějších úkolů vyplývá u těchto Božích služebníků z věrnosti vůči třetí prosbě modlitby otčenáš, kde Pán učí prosit o uskutečnění Boží vůle na nebi i na zemi. Ti, kteří to dokonale dělají, jsou andělé. O nich je řečeno, že „stále hledí na tvář nebeského Otce“ (Mt 18,10). Chápu milujícím pohledem názor prozřetelnosti a naplňují s bravurní silou a přesností jeho vůli.

Andělé pracují jako ochránci – strážci lidí. V Žalmu 91, v 11 a 12 verši čteme: „On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen neporanil nohu.“

To bylo velmi aktuální pro orientálce kteří chodí po kamenitých cestách v sandálech nebo dokonce bosi. Ta slova jsou o to významnější, že se vracejí v životě Páně ve zprávě o pokušení na poušti, kde se satan snaží poukazem na tuto ochranu svést Ježíše k bezbožnému riziku (Mt 4,6). Žalm mluví o zvláštní Boží péči, s níž svěřuje člověka „na všech jeho cestách“ ochraně andělů.

Neměli bychom však podlehnout omezené představě, která je spojena s označením andělů jako strážných v tom smyslu, že jde jen o určité ochránce, kteří nás hlídají, aby se nám něco neblahého nepříhodilo, např. abychom nešlápli do jámy nebo nespádli pod auto, a tak se vyhnuli nejružnějším nehodám.

Guardini místo označení anděl strážných používá pojem anděl člověka ve smyslu přítele. Jako je např. v angličtině „pen friend“ – přítel, s kterým si dopisujeme. Přítel má pro přítele pochopení, jde mu o jeho dobro, radí mu v různých záležitostech. Přítel však respektuje jeho svobodné rozhodování.

Anděl člověka zná jeho vznešené vlastnosti a velké síly, ale i jeho ubohost, přetvářku a zlo. Ví, jak je křehký, kolísající až k malomyslnosti. Má právo říkat „já“: ví však, kým je? Není neustále v nebezpečí, že se nepochopí? Je svobodný, pán sebe sama: má se však v rukou? Není neustále odváděn věcmi, které ho dělají žádostivým; zápletkami, do nichž upadá; událostmi, které ho děsí? A nehrozí mu stále nebezpečí, jemuž podlehl první člověk, než aby jako Boží obraz „chtěl být jako Bůh“, pánem světa?

V Bohu vidí anděl pravdu člověka vlastněji, než je v něm samém; neboť Bůh ho stvořil, když zamýšlel tuto pravdu; Bůh ho udržuje v bytí, když na něho myslí. Proto zná svého podivuhodného lidského přítele až do nejnuitnějšího základu.

Proto jej chrání nejen proti nebezpečím, která přicházejí z vnějšku, ale i proti těm, která přicházejí od člověka samého : proti neposlušnosti, nepoctivosti, lenosti, nemírnosti. Dělá to v hlase svědomí, ve varováních srdce, ve slově přátel, v následcích jednání, ve smyslu událostí – v tom všem promlouvá jeho hlas.

Pomáhá člověku stát se sebou samým, takovým, jak jej chce mít stvořitel, který o sobě říká: „Jsem, který jsem.“ Být osobou z milosti, z povolání Božího. Staví se tak člověku po jeho boku a pomáhá mu stát se osobností ve cti a pokoře.

Pokora vede člověka, aby se nepravdivě nevyvyšoval, aby uznával svou omezenost a naprostou závislost na Bohu tím, že uzná Boha jako příčinu všeho dobra. Zároveň je ochoten spokojeně snášet svůj úděl daná Bohem, sloužit a vydržet i různá příkoří.

Pomoc anděla se uskutečňuje jen ve svobodě, protože jde o bytost a osobnost. Anděl nemůže dělat nic jiného, než se dovolávat s hlubokou starostlivostí svobody svého přítele; vytrvat u něho v čiré věrnosti.

Člověk však může také volání přeslechnout, nedbat na ně, vzepřít se mu, a tak každou pomoc zmařit. Potom se musí anděl – ovšem s bolestí, která přesahuje naše chápání – stavět na stranu rozsudku. Neboť tady nejde o pohádky, ale o pravdu.

V modlitbě Anděla Boží, strážce můj, je výstižně zachycen náš vztah k nebeskému příteli a to, oč jej máme prosit. Buďme v tom horlivější, a tak nebuďme vůči našemu velkému příteli lhodestvní, ale vděční.

P.L.

Liturgický kalendář

říjen 2011

1.	sobota	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
2.	NEDĚLE	27. neděle v mezidobí
4.	úterý	Památka sv. Františka z Assisi
6.	čtvrtek	Sv. Bruna, kněze
7.	pátek	Památka Panny Marie Růžencové První pátek v měsíci
9.	NEDĚLE	28. neděle v mezidobí
10.	pondělí	Sv. Gereona a druhů mučedníků
12.	středa	Sv. Radima, biskupa
14.	čtvrtek	Sv. Kalista I., papeže a mučedníka Sv. Markéty Marie Alacoque, panny
15.	sobota	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
16.	NEDĚLE	29. neděle v mezidobí
17.	pondělí	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18.	úterý	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
19.	středa	Sv. Jana de Brébeuf a Izáka Joguese, kněží a druhů, mučedníků

20.	čtvrtek	Bl. Jakoba Kerna, kněze premonstráta
21.	pátek	Sv. Uršuly a družek, mučednic
23.	NEDĚLE	30. neděle v mezidobí
24.	pondělí	Sv. Antonína Marie Klareta, biskupa
26.	středa	Sv. Gilberta, opata premonstrátského řádu
28.	pátek	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
30.	NEDĚLE	31. neděle v mezidobí
31.	pondělí	Slavnost Výročí posvěcení kostela Nejsvětější Trojice Sv. Wolfganga, biskupa

Oznámení

Katecheze

Biblické katecheze o prvních jedenácti kapitolách Bible budou pokračovat v sobotu 1. a 15. října ve farním sále u sv. Jana Nep. vždy po večerních bohoslužbách v 18.15 hod.

Katecheze dětí

Katecheze pro děti školního věku prvního stupně budou pokračovat po předběžných konzultacích s rodiči ve čtvrtek od 15. hodin. První hodina vychází na čtvrtek 6. října. Všechny potřebné pomůcky budou mít děti připravené v učebně farního sálu.

Setkávání farníků

Setkávání farníků v domečku bude pokračovat během měsíce října vždy v pátek kromě 14. října, kdy je farní rada. Během těchto večerů bude dána příležitost k poznání Písma sv. v návaznosti na sobotní katecheze.

Setkávání maminek

Setkávání maminek s malými dětmi se koná pravidelně **v úterý** od 10 hod. ve farním sále kostela sv. Jana Nep. Nové příchozí jsou srdečně vítány.

Schůze farní rady

Další pravidelná schůze farní rady se koná v pátek 14. října v domečku u Nejsvětější Trojice hned po skončení bohoslužeb.

Zápis ze schůze výboru Přátel košířských kostelů konané dne 9. září 2011

Přítomni: P. Lohelius, Vít Bobysud, Václav Dráb, Václav Funda, Ondřej Vaněček

Program:

1. Farní život
2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice
3. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
4. Záležitosti kaple na Klamovce
5. Obecná rozprava

1. Farní život

Změna stanov občanského sdružení Přátel košířských kostelů

Výbor občanského sdružení Přátel košířských kostelů se rozhodl, že přizpůsobí stanovy sdružení, jež právě pročítal v souvislosti s volbou nástupce zesnulého Stanislava Dobeše, současným podmínkám a osvědčené zaběhnuté praxi.

Volba nového předsedy o. s. Přátelé košířských kostelů

Výbor v souladu se stanovami přistoupil k volbě předsedy sdružení Přátel košířských kostelů. Volby se zúčastnili výše jmenovaní členové. Jednomyslně se shodli, že novým předsedou bude Vít Bobysud.

2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice

Výbor si vyžádá finanční rozvahu k vybudování druhého krytého garážového stání na pozemku kostela Nejsvětější Trojice, které by bylo využito ke komerčnímu pronájmu.

3. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Ukončení a financování oprav

K počátku září byly ukončeny práce spojené s výměnou zbývajících vestavěných svodů srážkové vody v kostele sv. Jana Nepomuckého. Nyní jsou svody provedené v plastových trubkách, které jsou izolovány a opatřeny elektrickým vytápěním proti zamrznutí. Obtížné bylo řešení svodu nad oratoří, které si vyžádalo vícepráce (vizte minulé číslo).

V průběhu prací bylo třeba vyřešit nepřístupnost některých částí střechy. Byla tak zhotovena pochozí lávka nad zastřešením průsvitnými polykarbonátovými deskami, které slouží jako kryt sklobetonu (kruhové luxfery), prosvětlujícího stropem presbytář, nebo opatřen žebřík, který ve spojení s instalovanými úchyty zpřístupňuje střechu na rizalitu západního vchodu. To umožní každoroční řádnou revizi celé střechy klempířem.

Ve spojení s pracemi byl nově vymalován prostor nad oratoří, balkon s varhanami a prostor pod ním, sakristie, chrámová předsíň jižního vchodu a zčásti i prostor schodiště na kůru a část stěn na kůru.

Součástí prací byla i příprava na zřízení oddělené kuchyňky a dílny za varhanami (voda, odpad, plyn, elektřina), kde bude třeba ještě vymalovat a vybudovat podlahu.

Celkem náklady představují 390 tisíc korun. Farnost tedy musí ještě dát dohromady asi 80 tisíc korun, přičemž se jako s hlavním zdrojem počítá především s dary a farními sbírkami. Velkodušnost farníků je tedy velmi vítána.

Nadbytečný mobiliář a výzdoba

Během října si Arcibiskupství pražské odveze do svého depozitáře nadbytečné a pro naše kostely nepoužitelné, a tudíž už dlouho skladované prvky výzdoby, které má ve své evidenci a využije je k výzdobě církevních objektů, jimž se okrášení nedostává.

Též bude darováno několik přebytečných kusů nesourodého sakrálního mobiliáře na zařízení obnovených kostelů v příhraničních oblastech.

4. Záležitosti kaple na Klamovce

Ranou pro farní rozpočet byl útok zlodějů na mariánskou kapli na Klamovce někdy mezi 28. červnem, 9 hod., a 11. červencem, 11.40 hod. Pachatelé odcizili měděné úžlabí střechy. Kvůli tomu vypáčili železnou tyčí tři řady prežzové krytiny na obou svazích střechy přiléhajících ke zdi, zlomili několik střešních latí a prošlápli pojistnou střešní fólii a urvali s mědí část podstřešní profilované štukové římsy. Přívalové srážky vzhledem k děravé střeše vyplavily sakristii, v níž voda částečně poškodila výmalbu stěn a stropu. Případ šetří Policie ČR. Náklady na opravu se vyšplhaly na 18 000 Kč. Pro složitost provedení nebyla opravována poškozená římsa, zatím nebylo ani vymalováno v sakristii.

I tak se kapli dostává zvelebení – podlahu zateplil darovaný koberec, který sníží prašnost, a alby mohou viset na samostatném věšáku, který zahálel na kůru u Nejsvětější Trojice, a tak už nemusejí vlnout na háku na zdi. Jedna z těch alb byla nově přinesena ministrantovi, aby nemusel sloužit v „civilu“.

5. Všeobecná rozprava

Příští schůze výboru PKK se bude konat druhý říjnový pátek, to je až 14. dne toho měsíce, a to na obvyklém místě v „domečku“ u kostela Nejsvětější Trojice asi od 18.30 hod.

Zapsal Ondřej Vaněček

Úmysly Apoštolátu modlitby na říjen

1. Za nevléčitelně nemocné, aby se ve svém utrpení mohli opřít o víru v Boha a lásku svých bližních.

2. Aby Světová misijní neděle roznítla v Božím lidu nadšení pro evangelizaci a podporu misijních aktivit modlitbou a hospodářskou pomocí nejchudším církvím.

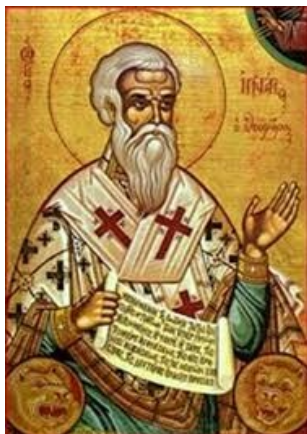
3. Za naši osobní připravenost stát se kmotry těm, kdo touží být pokřtěni, a za odpovědné celoživotní naplňování tohoto závazku.

Svatý Ignác Antiochijský, biskup a mučedník – památka 17. října

Svatý Ignác se narodil okolo r. 50 v Sýrii. Je počítán mezi tzv. apoštolské otce. Tak se označuje skupina těch spisovatelů bezprostředně poapoštolské doby, kteří jsou nositeli apoštolské tradice a někteří z nich byli přímými žáky apoštolů. Zprávy o jeho životě podal Eusebius ve svých dějinách Církve ve 4. století.

Svatý Ignác byl biskupem v Antiochii, kde vznikla již velmi záhy křesťanská obec (Sk kap. 11, 13, 15). Byl třetím biskupem (po sv. Petrovi a sv. Evodioví). Byl také nazýván Theoforos – nositel Boha. Další podrobnosti o jeho životě nejsou známy. Je pravděpodobné, že byl učedníkem apoštola sv. Jana.

V době pronásledování křesťanů za císaře Trajána byl zajat, odsouzen k smrti a transportován pod vojenským dohledem do Říma. Staré prameny hovoří jen o této jeho cestě. Cesta byla dlouhá, vedla Malou Asií a Řeckem, odtud lodí do Itálie a pak do Říma. Ignác se při ní mohl setkat se zástupci maloasijských křesťanských obcí. Po cestě napsal také sedm listů, které patří mezi nejvzácnější doklady starokřesťanské literatury. Listy jsou adresovány křesťanským obcím (v Efesu, Magnesii, Trallesu, Římě, Filadelfii a Smyrně) a jeden list je adresován sv. Polykarpovi, biskupovi ve Smyrně.

V Římě byl v amfiteátru (ve známém Koloseu) při cirkusových hrách předhozen šelmám. Jako den jeho smrti se uvádí 17. říjen r. 107, ale mohlo to být asi i v širším časovém rozmezí. Jeho ostatky sebrali věřící a poslali do Antiochie. Tam později při slavení Ignácova svátku řekl sv. Jan Zlatoústý: „Vy jste se těšili z jeho biskupského působení a Římané obdivovali jeho mučednictví. Pán vám vzal na krátký čas tento cenný poklad, aby ho ukázal Římanům. A potom vám ho vrátil s větší slávou.“ Později, v 7. století, byly jeho ostatky před nájezdy Peršanů a muslimů odvezeny do Říma a jsou uloženy v bazilice San Clemente (tam je také pochován sv. Cyril).

V r. 2007 měl sv. Otec Benedikt XVI. o sv. Ignácovi homilii při generální audienci. Řekl m.j.: „Žádný církevní Otec nevyjádřil tak intenzivně jako Ignác touhu po *jednotě* s Kristem a po *životě* v Něm. Proto jsme v úvodu generální audiencie četli evangelní úryvek o vinici, kterou je podle Janova Evangelia sám Ježíš. U Ignáce se vlastně setkáváme se dvěma duchovními 'proudy': první je Pavlův, cele směřující k *jednotě* s Kristem a druhý je Janův, soustředěný cele na *život* v Něm. Tyto proudy se sbíhají v *napodobení* Krista, kterého Ignác často označuje jako 'můj' nebo 'naš Bůh'. Ignác zapřísahá Římské křesťany, aby mu nepřekazili jeho mučednictví, protože netrpělivě čeká na to, až 'dosáhne Ježíše Krista'. A vysvětluje: 'Je pro mne krásnější zemřít v Kristu Ježíši než vládnout nad celým světem. Toužím po Tom, jenž za nás zemřel. Chci Toho, jenž pro nás vstal z mrtvých. Nechte mne, abych napodobil utrpení svého Boha' (*Římanům* 5-6). V těchto vroucích sděleních lásky lze zachytit výrazný kristologický 'realismus', jenž je typický pro Církev v Antiochii a cele soustředěný na vtělení Božího Syna a na jeho pravé a konkrétní lidství: 'Ježíš Kristus, píše Ignác Smyrňanům, 'opravdu pochází podle těla z rodu Davidova', 'opravdu se narodil z panny' a 'opravdu byl za nás ukřižován' (1,1).

Podle Ondruš: Blízki Bohu i ľudom, Radiomaticana.cz aj.

MP

Výlet farníků na Šluknovský výběžek - Závěr.

V pátek odjížděla Veronika s dětmi a tak jsme vyrazili na prohlídku Šluknovského zámku. Šluknovský zámek v r. 1986 totálně vyhořel a jeho generální rekonstrukce proběhla až po r. 2000. Je

velmi hezky opraven a v půdních prostorách má malou divadelní scénu. Petr Zborník volal manželce a tak jsme po prohlídce zamířili přímo do Varnsdorfu. Petr už čekal a tak jsme přehodili sedačky a Zborníci odjeli do Prahy. My jsme šli hledat informační středisko. Nebylo to tak jednoduché, protože značení bylo dost zmatené. No nakonec jsme ho našli v místní knihovně. Poté jsme se vrátili k autům a jeli se najít do místního pivovaru Kocour. Je to pivovar s tříletou historií, ale piva má zajímavá. Najedli jsme se a pak jsme pokračovali na rozhlednu Hrádek. Jak název napovídá, jedná se o netradiční stavbu. Je to restaurace s vyhlídkovou věží. Po revoluci byla privatizována a málem už neexistovala. Nakonec se ji

podařilo zachránit. Průvodkyně je milá paní, která velmi zaníceně vyprávěla o osudech rozhledny a její záchraně. Vrátili jsme se do pivovaru a nakoupili jsme si piva. Pak již následovala cesta do Rumburka. Loreta měla už zavřeno, ale druhý den byl vstup zdarma. Tak jsme si prohlédli uličku plnou zachovalých původních podsádkových domů. No a protože začalo pršet, vyrazili jsme do pensionu. Po večeři jsme opět hráli hry a popíjeli rum s kolou.

V sobotu jsme posnídali vajíčka na cibulce, které připravila paní domácí a vypravili jsme se na německé rozhledny. Cestou jsme se zastavili v Rumburku, kde jsme navštívili nejsevernější Loretu v Evropě. Průvodkyně byla velmi akční slečna, která měla energii na rozdávání. Vyprávěla nám o historii i současných problémech s rekonstrukcí. Prohlédli jsme si též kostel. Rozloučili jsem se a šli najít památník Rumburské vzpoury. Nakonec jsme ho našli a pak vyrazili na rozhlednu Kottmar. Cestou na rozhlednu jsme vystoupali na skokanský můstek. Rozhledna však je od začátku roku zavřená, stejně jako restaurace. Moc lidí, přes hezké počasí, zde nebylo. Sešli jsme do vesnice a došli ke kostelu. Pak jsme pokračovali na další rozhlednu Breitebergbaude. Cestou na vrchol jsme našli houby.

Cestou nahoru jsme nikoho nepotkali. Restaurace funguje a tak nám půjčili klíče od rozhledny. Dal jsem si pivo, bylo dost velké horko. Moc lidí zde nebylo. Když jsme odcházeli, přibylí tři další zájemci o prohlídku. Pak už následovala cesta k autům a návrat do Varnsdorfu a to do pivovaru. Zde jsme se osvěžili a vyrazili k restauraci Vlčárna. Tato restaurace je ve všech prospektech. Nabídka byla normální, žádné místní speciality. Ani místní pivo zde neměli. Měli jsme zůstat v pivovaru. Možná bychom si pochutnali více. No a pak už následoval poslední večer. Dopili jsme naše tekuté zásoby a zahráli naposledy poker.

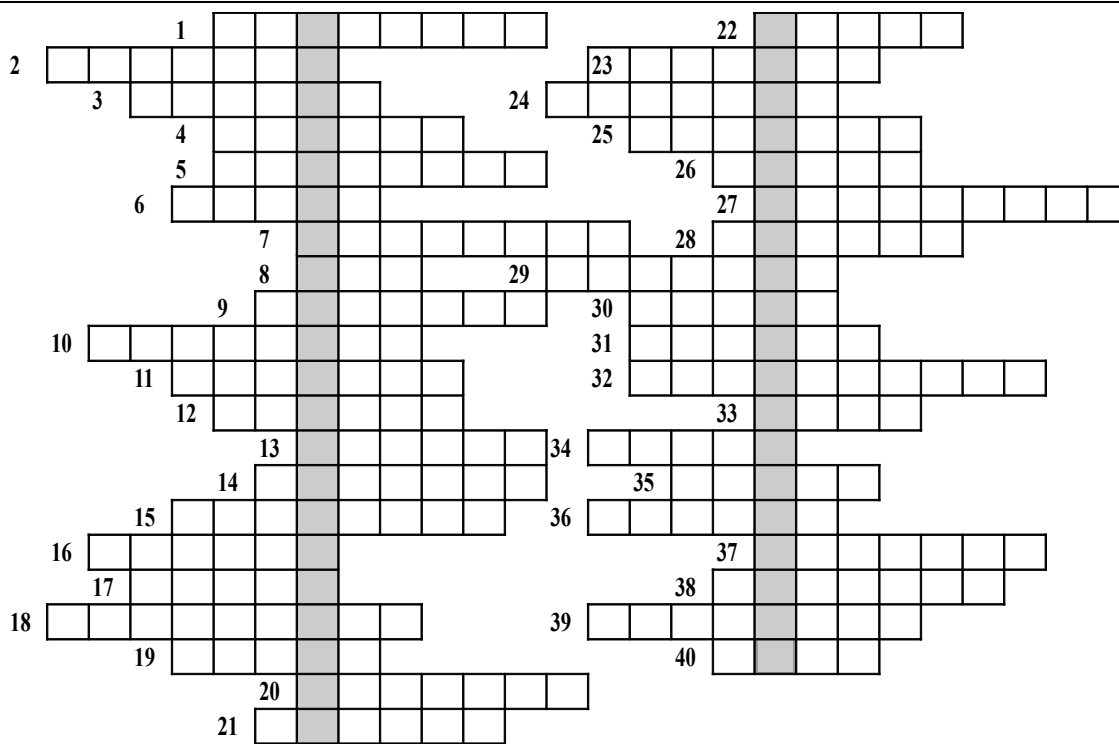
V neděli jsme vyrazili na mši. Moc lidí do kostela nechodí. Po mši jsme si popovídali s kostelníkem, který nám ukázal věžní hodiny. Vyprávěl nám o rekonstrukci kostela a o místních lidech. Když jsme chtěli jít do pensionu, velmi přišlo. Jeho syn nás nakonec odvezl. Rozloučili jsme se s pensionem a dojeli jsme si pro kozí sýr a zabitě kozlíky. Nakonec jsme se rozloučili se Šluknovským výběžkem obědem v restauraci U pytláka. Vaří tam velmi dobře. Pak už následovala cesta do Prahy.

Závěrem mohu návštěvu Šluknovského výběžku doporučit. Jediné depresivní jsou ruiny továren a domů, které vytvářejí trochu deprimující atmosféru. Rumburská Loreta si říká o farní výlet. A já mám soukromé dilema: svěřil mi Petr Zborník svou ženu a děti protože mi tak důvěřuje, nebo jsem již neškodný starý osamělý vlk od kterého nehrozí žádné nebezpečí? Kdo ví.

Vítek Bobysud

Pozn.redakce : Lodní deník vzorně vedl a k uveřejnění poslal Vítek. Nemusil se ani podepisovat, jeho gurmánské popisy jídelníčku ho jednoznačně identifikovaly. Tak ať mu nadále chutná a ať si sám odpoví na závěrečnou otázku svého deníčku.

Doplňovačka s tajenkou ke svátku Všech svatých

- /1. Světec, umučen na roštu. V jeho svátek v srpnu padají hvězdy.
 /2. Kdo chodí během adventu ulicemi s čertem a andělem?
 /3. Svatý ... přijíždí na bílém koni.
 /4. Svatý ..., archanděli, braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým.
 /5. Zakladatel nejstaršího mnišského řádu.
 /6. Svatá ... noci upije.
 /7. Tento světec, papež, podle legendy pokřtil císaře Konstantina a má svátek poslední den v roce.
 /8. Světec zobrazovaný mj. s kohoutem, patron české země.
 /9. Tato světice zahubila draka a svátek slaví v létě.
 /10. Oblíbený patron zamilovaných.
 /11. Patronka hudebníků, zvl. varhaníků.
 /12. Slavníkovec, patron českého národa, kdysi misionář v dnešním Polsku.
 /13.+14. „Zmrzlí“ svatí jsou Pankrác, ... a ...
 /15. Který světec měl zbožnou matku sv. Moniku?
 /16. První mučedník.
 /17.+18. Pár světců, oba dva žili v 13. století v Itálii a založili slavný řád hlásající především chudobu.
 /19.+20. Slovanští věrozvěstové, přišli na Velkou Moravu v 9. století.
 /21. Jak se jmenoval lotr po pravici?
 /22. Apoštol národů.
 /23. Apoštol, bratr Šimona Petra.
 /24. Tento světec je obzvláště užitečný, pokud něco hledáme.
 /25. Tato světice byla uvězněna ve věži, patronka horníků.
 /26. Autor evangelia
 /27. Česká světice (svatoř. 1995), vzorná manželka a matka.
 /28. Česká šlechtična, odmítla přepych a bohatství a odešla do kláštera, svatořečena nedávno.
 /29. Který světec přeložil Bibli do latiny?
 /30.+31. Dva lékaři, mučedníci.
 /32. Po tomto světcovi je pojmenována krvavá noc roku 1572, kdy byli ve Francii zavražděni hugenoti.
 /33.+34. Biblický pár, rodiče P. Marie.
 /35. Zakl. řádu jezuitů.
 /36. Svatý..., vévoda české země!
 /37. Světice, patronka Slezska.
 /38. Zakladatel řádu premonstrátů.
 /39. Svatá ... na ledě – Vánoce na blátě.
 /40. Komu řekl Pán Ježíš Kristus: “Pas mé ovce!”?

Všichni svatí a světice Boží, orodujte za nás!

Tajenka obsahuje citát sv. Terezie z Lisieux.

jlm

OKÉNKO VÍRY

POVOLÁNÍ ČLOVĚKA: ŽIVOT V DUCHU

357. Jak je křesťanský mravní život spojen s vírou a svátostmi?

Co vyznání víry vyznává, to svátosti udělují. Vždyť věříci v nich dostávají Kristovu milost a dary Ducha svatého, které je uschopňují žít nový život Božích dětí v Kristu, jehož vírou přijali.

Důstojnost člověka

Člověk jako Boží obraz

358. Co je základem lidské důstojnosti?

Důstojnost člověka je zakořeněna ve stvoření k obrazu a podobě Boha. Lidská osoba, obdařená duchovnou a nesmrtelnou duší, rozumem a svobodnou vůlí, je zaměřena k Bohu a povolána se svou duší i tělem k věčné blaženosti.

Naše povolání k blaženosti

359. Jak člověk dosáhne blaženosti?

Člověk dosáhne blaženosti v síle Kristovy milosti, která mu dává účast na božském životě. V evangeliu Kristus ukazuje svým učedníkům cestu, která vede ke štěstí bez konce: blahoslavenství. Kristova milost působí v každém člověku, který se řídí správným svědomím, hledá a miluje pravdu a dobro a vyhýbá se zlu.

360. Proč jsou pro nás blahoslavenství důležitá?

Blahoslavenství jsou středem Ježíšova kázání, navazují na přísliby, které Bůh dával počínaje od Abraháma, a přivádějí je k dokonalosti. Vykreslují Ježíšovu tvář, charakterizují opravdový křesťanský život a odhalují člověku poslední cíl jeho jednání: věčnou blaženost.

361. V jakém vztahu jsou blahoslavenství k lidské touze po štěstí?

Blahoslavenství odpovídají na vrozenou touhu člověka po štěstí, kterou Bůh vložil do lidského srdce, aby ho přitahoval k sobě, a kterou může ukojit jen on sám.

362. Co je to věčná blaženost?

Je to patření na Boha ve věčném životě, v němž budeme mít plnou „účasť na božské přirozenosti“ (2 Petr 1,4), na Kristově slávě a radosti z trinitárního života. Blaženost přesahuje lidské schopnosti: je nadpřirozeným a nezaslouženým darem od Boha stejně jako milost, jež k ní vede. Slíbená blaženost nás staví před rozhodující mravní volby ohledně pozemských dober a vybízí nás milovat Boha nade vše.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	130 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné